

แคนตาลูปที่น่ารัก

แคนตาลูปเป็นเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ ผิวขาวบอบบาง ปากแดงๆเสียงเบาๆ เวลาพูดจាកับใครก็จะพูดไพเราะ เกิดเมื่อวันที่ 9 ก.ค. 2544 แรกเกิดมาผู้พบเห็นหนูน้อยก็จะมองหน้าด้วยความสงสารในความไม่ปกติของหนู แพทย์วินิจฉัยว่าเด็กเป็นดาวนซินโดรม หัวใจของคนเป็นพ่อ-แม่แทบแตกสลายเมื่อรู้ว่าลูกของตนไม่ปกติเหมือนเด็กคนอื่น หลังจากนั้นบิดา-มารดาก็มีปัญหาคอครบครันและเลิกกันในที่สุด แต่เคราะห์กรรมของหนูน้อยก็ยังไม่หมดเมื่อตรวจพบว่าเธอมีภาวะหัวใจรั่ว มีดเลือดดำมากกว่า มีดเลือดแดงทำให้มีอาการชักบ่อย ด้วยภาวะเศรษฐกิจ มารดาต้องออกไปทำมาหากินจึงนำหนูน้อยไปฝากเลี้ยงกับย่าข้างบ้านโดยมารดาส่งเสียค่าเลี้ยงดูจนหนูน้อยอายุ 2 ขวบ มารดาก็ทิ้งหายไปไม่ติดต่อ

หนูน้อยแคนตาลูปในวัย 2 ขวบ มีพัฒนาการทางร่างกายช้าไม่แข็งแรง เดินสะโพก 2 ข้างไม่เท่ากันไม่สามารถวิ่งเล่นได้เหมือนเด็กอื่นๆ แต่บุญของหนูน้อยคงยังพอมีอยู่เมื่อคุณย่าที่รับเลี้ยงดูมาตั้งแต่อายุ 1 เดือนและครอบครัวของคุณย่ามีความรักต่อหนูน้อยเป็นอันมาก คุณย่าบุญตาจึงเลี้ยงดู แคนตาลูปต่อมาโดยให้ความรักและเมตตาตั้งสายเลือดของตนเองเฝ้าดูแลประคบประหมมเด็กผู้หญิงผู้ อ่อนแอคนนี้เป็นอย่างดี และส่งเข้ารับการฝึกพัฒนาการที่ ศูนย์ฝึกเด็กพิเศษทุ่งสองห้อง แคนตาลูปเจริญวัยขึ้นมาตามลำดับมีพัฒนาการ ทางภาษาดีสามารถพูดจาโต้ตอบได้ ช่างพูดช่างคุย เป็นที่รักของทุกคน แม้หนูน้อยแคนตาลูปจะไม่แข็งแรงเหมือนเด็กอื่นแต่เธอก็เป็นเด็กมีน้ำใจช่วยเหลือคุณปู่-คุณย่า จะคอยถามว่าเหนื่อยไหม กินน้ำไหมจะหาน้ำให้ดื่มเวลาคุณปู่กลับจากทำงาน

วันที่ 20 ต.ค. 2551 แคนตาลูปอายุได้ 6.3 ปี คุณปู่คุณย่าได้ พาหนูน้อยมาที่สถาบันราชานุกูล แจ้งจุดประสงค์ว่าต้องการให้หนูน้อยได้เรียนหนังสือ ได้ใส่ชุดนักเรียน หลังจากแพทย์ตรวจวินิจฉัยแล้วได้ส่งต่อเข้ารับ การฟื้นฟูทางการศึกษาที่กลุ่มงานการศึ กษาพิเศษในชั้นเตรียมความพร้อม ด้วยแคนตาลูปเป็น CASE เด็กกลุ่มอาการดาวนที่มีปัญหาโรคหัวใจร่วมด้วยจึงมีการประชุมเพื่อวางแผนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของ เด็ก โดยจะงดการเรียนในโปรแกรมที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็กได้ เช่น โปรแกรมว่ายน้ำ ส่วนโปรแกรมอื่นๆก็จัดให้เหมาะสมโดยงดกิจกรรมที่ทำให้เหนื่อยหรือตื่นเต้นเกินไป ขณะเดียวกันครูผู้สอนก็ต้องคอยสังเกตอาการที่ผิดปกติ ของเด็กด้วย แคนตาลูปแม้มาฝึกที่กลุ่มงานการศึกษาพิเศษได้ไม่นาน ก็เป็นที่รักของคุณครู ภาพที่ทุกคนเห็นคือหนูน้อยจะนั่งไม่วิ่งซุกซนแต่จะพูดคุยโต้ตอบกับทุกคนที่มาคุยด้วยอย่างมีความสุข แต่แล้วสิ่งที่ไม่คิดว่าจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วก็น่าเกิดขึ้น ในวันหนึ่งที่แคนตาลูปมาฝึกที่กลุ่มงานการศึกษาพิเศษ หนูน้อยมีอาการอ่อนเพลีย หน้าซีด ปากซีด อาเจียน 2 ครั้ง ครูผู้ฝึกพาหนูน้อยส่งพยาบาลส่งเสริมประจำกลุ่มงานเพื่อปรึกษาพบแพทย์ ซึ่งผลสรุปให้ ผู้ปกครองรีบพาส่งโรงพยาบาลรามาริบัติเพื่อเข้ารับการรักษาในห้อง ICU

ไม่มีใครคาดคิดว่าหลังจากที่หนูน้อยแคนตาลูป ได้เข้าไปรักษาตัวแล้วเธอจะไม่มีโอกาสได้กลับอ ออกมาอีก วันที่ 17 พ.ย.2551 หนูน้อยแคนตาลูปก็ได้จากครูและเพื่อนๆไปอย่าง ไม่มีวันกลับ ในวันที่มีพิธีฌาปนกิจศพเราทุกคนเห็นเธอนอนในโลงสภาพเหมือนเด็กนอนหลับโดยใส่เครื่องแบบนักเรียนของกลุ่มงานการศึกษาพิเศษ คุณปู่-คุณย่าเล่าให้ฟังว่าแคนตาลูปชอบซูดนักเรียนมากอยากมาโรงเรียนทุกวันจึงใส่ชุดนี้ให้หน่อยเพื่อชาติหน้าถ้าได้เกิดใหม่แคนตาลูปจะได้เกิดมาปกติได้ เรียนหนังสืออย่างที่ต้องการ เราทุกคนขอ ให้แคนตาลูปถ้าเกิดมาใหม่ขอให้หนูน้อยได้สมหวังในสิ่งที่หนูน้อยปรารถนาด้วยเทอญ